

årige? Vi kender jo godt forslaget for de 18-25-årige.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Som et af de medlemmer, der er under 30 år, vil jeg godt erkende, at selv om det her er fredag eftermiddag, så er vi langt fra happy hour. Der er besparelser på uddannelsessystemet, det har vi jo diskuteret, væk med puljen til alternative ungdomsboliger, væk med den tidligere regerings initiativer på ungdomsboligområdet generelt, fastfrysning af ejendomsværdien – det er vel også nærmest til gavn for medvindsgenerationen med villa, Volvo og vovse – og selv når vi kommer til kulturen, er det selvfølgelig stipendieordningerne til de yngre kunstnere, det rammer.

Derfor vil jeg godt spørge den konservative ordfører, om vi ikke bare kunne få et par eksempler på, hvor regeringen i sin finanslov prøver at rette sig mod Danmarks fremtid – ungdommen. Jeg må forstå det sådan, at regeringen ikke mener, at Danmarks råstof for Danmarks fremtid er en veluddannet ungdomsgeneration.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu har vi jo været en gang rundt om erhvervsskolerne. Jeg vil give hr. Brian Mikkelsen så meget, at han jo et eller andet sted har ret. Vi har været efter uddannelsesinstitutionerne. Vi har presset dem for øget produktivitet. Vi har presset dem for bedre kvalitet i uddannelserne. Vi har kort sagt været der.

På hvilket grundlag finder De Konservative nu, at det er rimeligt at stå inde for de besparelser, som dels er foreslået for det kommende år, dels i BO-året. Hvis man ikke står inde for besparelserne i BO-årene, kan vi så ikke få konkretiseret, hvad det er for et løft, man mener, der skal til både inden for universiteterne og de andre uddannelsesområder?

Lad os holde forskningen udenfor et kort øjeblik og koncentrere os om bevillingen til uddannelse, for vi har været der. Det, der er brug for, er ro og at arbejde på institutionerne med kvaliteten af uddannelserne.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Med hensyn til arbejdsmarkedspolitikken må jeg foreslå, at det diskuteres, når der foreligger en samlet plan for arbejdsmarkedspolitikken. Vi

står selvfølgelig ved det, der står i regeringsgrundlaget, men der vil blive indkaldt til forhandlinger om det her.

Fru Sandy Brinck spørger: Hvad er der så? Jeg forstår spørgsmålet, hvis jeg selv må samle op på det på den måde: Hvad er der til de unge? Det er nærmest sådan, at spørgsmålet bliver formuleret.

Jeg vil sige, at vi kommer med en forbedret barselreform, som også den tidligere regering lagde vægt på. Der bliver ingen nye skatter og ingen nye grønne afgifter til de unge familier. Vi sørger også for, at der bliver betalt ordentligt af på statsgælden.

Kl. 16.25

Men det, jeg synes er det allervæsentligste, er, at vi sørger for, at de, der virkelig har brug for hjælp, nemlig de ældre og de syge, får tilført det, de skal.

Til fru Margrethe Vestager: Vi har jo også noteret os de kommentarer, som den nye minister for universiteterne er kommet med her i går og i dag, og vi er ligesom fru Margrethe Vestager nået frem til, at der kan komme en diskussion på området her. Men det er klart vores opfattelse, at hele den statslige sektor må holde for i de generelle besparelser, der skal være, men vi er naturligvis mere end almindelig parat til at diskutere, om der er enkelte områder, hvor der skal tilføres yderligere midler. Det er også det, ministeren har åbnet for, og det vil vi meget gerne være med til at diskutere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja. I de tidligere finanslovdebatter har jeg haft for vane at rose De Konservative for, at her vidste man, at her havde man sådan den rene vare, som var sådan det omvendte Robin Hood-system, nemlig at man tog fra de fattige og gav til de rige.

Det er der jo sådan set også grund til at gøre igen i år. Problemet er bare, at denne her gang er partiet i regering, og der er det sammen med Venstre, og det bliver ekstra vanskeligt, fordi det bliver sådan lidt grumset, da det er et parti, der har skiftet ham midt i valgkampen og forsøgt at komme ind på den anden boldgade end den, det var vant til at være på. Så vi bliver kastet for en finanslov i år, hvor danskerne må tro, at Danmark er i krise. Der skal spares drastisk på en række områder.

Det er muligt, at fru Gitte Seeberg ikke kan se det, men for mig er 3.000-5.000 mennesker, der